

Arrest

nr. 151 792 van 4 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 1 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 maart 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U diende op 23 juli 2012 een asielaanvraag in en verklaarde toen wat volgt. U stelde **(T.J.)** te heten en als Tamil geboren te zijn op **28 december 1981** in **Inuvil**, gelegen in het district Jaffna in de Noordelijke provincie van Sri Lanka. Rond de leeftijd van 6 à 7 jaar oud verhuisde u naar de Vanni-regio, tevens gelegen in de Noordelijke provincie, waar u ging wonen in Kotthambiyakulam (Mulltaivi district). U was daar woonachtig tot u op 15 augustus 2008 op de vlucht diende te slaan voor het oprukkende regeringsleger. Die voerden sinds eind 2006 een offensief uit tegen de rebellengroepering LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers genoemd) die uw regio controleerden. U sloeg eerst op de vlucht met uw ouders en zussen naar Eranayamadu, gelegen in het district Kilinochchi. Na Eranayamadu vluchtte u naar Watropalai, waar uw jongere zus (K.T.) door de LTTE met geweld werd ingelijfd. Zij werd als strijder door de LTTE ondergebracht in de Malathi strijdersgroep en*

liet op maart 2009 het leven in de oorlog. Ook u werd gevisieerd door de LTTE. Sinds 2008 werd u herhaaldelijk door de LTTE opgepakt met de bedoeling u in te lijven. U slaagde er evenwel steeds in uit hun handen te ontkomen. Na Watroplai vluchtte u, met de vluchtelingenstroom mee, achtereenvolgens naar Kumunanamunnai, Thanneeruttu, Achchith Thottom, Mullivaikal, Matalan, Puttumatalan om uiteindelijk in Veelan Mullivaikal terecht te komen. Op deze plaats gaf u zich op 13 of 14 mei 2009 als burger over aan het regeringsleger. Samen met vele anderen werden jullie toen eerst naar Omanthai gebracht, waar Tamiltijgers van burgers werden gescheiden. U kwam terecht in de tweede groep en werd samen met uw ouders en twee zussen overgebracht naar Ramanathankamp, een gesloten interneringskamp voor burgers in Chettikulam, Vavuniya. Daar leefde u en uw familie in erbarmelijke omstandigheden en op 25 juli 2009 werden uw twee zussen daar opgepakt door het leger. Dit deed u besluiten uit het kamp te ontsnappen. U vreesde immers voor uw eigen veiligheid. Door omkoping slaagde u er op 30 juli 2009 in het kamp te verlaten. Na een kort verblijf bij uw echtgenote en twee kinderen in Thonikkal, Vavuniya, vertrok u naar de hoofdstad Colombo om vervolgens op 10 januari 2010 het land te verlaten. Via Dubai reisde u eerst naar Kenia, waar u 3 à 4 maanden verbleef. Hierna reisde u verder naar Ivoorkust, waar u bijna 2 jaar en 5 maanden verbleef. Vervolgens slaagde u erin op 20 juli 2012 vanuit Ivoorkust met het vliegtuig naar België te reizen.

Ter staving van uw beweerde identiteit en asielaanvraag legde u in het kader van uw asielaanvraag volgende documenten neer: een originele identiteitskaart, uitgereikt op 29 juni 2006; een gecertificeerde kopie van een geboorteakte, een noodhulpkaart van 2009 met vermelding van uw beweerde naam; een Household Food Ration Card d.d. 18 november 2008 met vermelding van die naam; het originele LTTE-overlijdensbericht van uw beweerde zus (K.T.) en haar postal ID d.d. 24 februari 2006 met vermelding van Thunukkai (Vanni, Mullaitivu) als registratieadres.

Op 26 oktober 2012 kreeg u de vluchtelingenstatus toegekend.

Naar aanleiding van informatie die het Commissariaat-generaal heeft bekomen, werd u opgeroepen voor een nieuw gehoor op 8 januari 2015. U werd tijdens dit gehoor geconfronteerd met nieuwe elementen die er op wijzen dat u de vluchtelingenstatus mogelijks op een frauduleuze manier verkregen heeft.

Tijdens dit gehoor wijzigde u uw verklaringen fundamenteel. U trok vooreerst uw eerdere verklaringen in met betrekking tot uw identiteit en herkomst in en verklaarde nu (**J.P.**) te heten en een Tamil te zijn geboren te zijn op **16 juli 1976** in **Norwood** gelegen in het district Kandy in de Centrale provincie van Sri Lanka. Sinds de leeftijd van 7 of 8 jaar was u woonachtig in de hoofdstad Colombo, waar u tevens in het huwelijk trad en waar tevens uw beide kinderen geboren zijn. Ook over het tijdstip van uw vertrek uit Sri Lanka wijzigde u uw verklaringen. U gaf aan in 2011 een eerste keer Sri Lanka verlaten te hebben. U reisde toen in het bezit van een visum in uw paspoort naar Thailand. U geraakte evenwel niet verder en keerde daarom terug naar Sri Lanka. Op 16 juli 2012 verliet u andermaal Sri Lanka en reisde u, andermaal in het bezit van uw eigen paspoort, eerst naar Zwitserland en vervolgens van daaruit verder naar België. Op 23 juli 2012 kwam u hier in België aan. Ook wijzigde u de motieven voor uw vertrek uit Sri Lanka. U stelde ditmaal sinds 1997 als chauffeur gewerkt te hebben in Sri Lanka. Toen met het vredesbestand van 2002 de weg naar het Noorden weer openging reed u het traject Colombo-Jaffna en dit tot 2005. Daarna reed u op Mannar. (T.J.), de baas voor wie u in de periode van het vredesbestand werkte, werd in 2008 ontvoerd, vermoedelijk door het leger of daarmee verbonden personen. Na zijn ontvoering besepte u dat hij met de Tamiltijgers moet hebben samengewerkt. Sinds zijn ontvoering is zijn lot u onbekend. In 2009 werden nog twee vroegere chauffeurs van (T.) ontvoerd. Ook hun lot is onduidelijk. Mogelijks werden ze gedood. Door deze ontvoeringen werd ook u bang. U vreesde hetzelfde lot te zullen treffen. Bovendien ontving u in oktober 2009 een uitnodiging van CID om zich bij hun hoofdkantoor in Colombo te melden voor een verhoor. U gaf hieraan geen gehoor en leefde sindsdien ondergedoken bij vrienden op verschillende adressen. U stelde tevens valse documenten te hebben gebruikt tijdens uw asielaanvraag.

Voorts verklaarde u in België problemen te hebben gekend met de mensensmokkelaar (E.S.) die u in 2012 naar België begeleidde. Op advies van deze persoon gebruikte u een valse identiteit en bracht u een vals asielrelaas bij uw asielaanvraag. Het was ook hij die u voornoemde valse documenten bezorgde. In november-december 2012 begon u problemen met hem te kennen. Hij vroeg u voor hem 4.500 euro van de bank af te halen en aan een handlanger van hem te geven. Voorts kwam hij met het voorstel dat u moest trouwen met een vrouw en kind die in Zwitserland waren uitgeprocédéerd. Toen u dit weigerde begon u dreigtelefoons van hem en zijn handlanger te krijgen. Ook werd u ergens in september 2013 bij u thuis in Antwerpen aangevallen door twee personen die gestuurd waren door de smokkelaar. Ze dreigden ermee uw ware identiteit voor het Commissariaat-generaal te onthullen indien u deze vrouw niet huwde. Omdat u zich geen raad wist vertrok u op 11 december 2013 met de bus naar Zwitserland, waar deze smokkelaar woonachtig is en over de nationaliteit beschikt. De dag na uw aankomst daar deed u aangifte bij de politie van deze feiten. Na uw verhoor werd u daar 7 maanden vastgehouden, waarna u naar België werd teruggestuurd. U deed tevens in Zwitserland

een asielaanvraag onder uw zogenaamde ware identiteit. Dit met de bedoeling in Zwitserland onderdak te krijgen.

Tot slot gaf u aan dat twee maanden geleden uw zogenaamde echtgenote, (A.S.), en uw twee kinderen, (J.Y.) en (T.), in het kader van gezinshereniging naar België reisden. Tot dan waren zij woonachtig in Sri Lanka. In Sri Lanka kende uw echtgenote problemen met het leger omwille van u. Ze werd door hen geslagen en seksueel mishandeld.

U legde in het kader van dit gehoor volgende documenten voor: een kopie van uw huwelijksakte; een kopie van uw identiteitskaart; een kopie van een deel van uw paspoort, waaronder het visum waarmee u in 2011 naar Thailand reisde; een kopie van uw geboorteakte; documenten die uw verblijf en asielaanvraag in Zwitserland, alsook uw terugleiding naar België moeten staven; een ETA approval notice voor Sri Lanka op naam van (Ea.S.); een withdrawal voucher; alsook kopieën van medische attesten, paspoorten, geboorteaktes; en elektronische vliegtuigtickets van uw echtgenote en twee kinderen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat er ná uw erkenning als vluchteling nieuwe elementen in uw asioldossier zijn opgedoken. Uit deze documenten en uit uw verklaringen erover blijkt dat cruciale verklaringen die u in de loop van de asielprocedure aflegde ongeloofwaardig zijn en u de status van vluchteling heeft verkregen op grond van feiten die u verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden en van valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de vluchtelingenstatus. Er dient te worden vastgesteld dat u getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden door het indienen van een asielaanvraag onder een valse identiteit en een volledig vals asielrelaas, gepaard gaande met het neerleggen van (ver)vals(t)e (identiteits)documenten. U vroeg niet enkel asiel aan onder een valse identiteit maar beweerde tevens valselijk afkomstig te zijn uit het Noorden van Sri Lanka, in het verleden woonachtig te zijn geweest in door Tamiltijgers gecontroleerd gebied en persoonlijk banden met hen te hebben gehad. Ingegeven door de problemen van uw familieleden omwille van hun banden met de LTTE beweerde u toen het land verlaten te hebben. Dat u over dit alles loog op aangeven van de mensensmokkelaar die u naar België bracht vormt geen verschoningsgrond hiervoor. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat op een asielzoeker de verplichting rust om ten allen tijde zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraag, hierbij ten allen tijde correcte verklaringen verwachten, en dit reeds van bij het begin van het eerste gehoor bij het begin van de asielprocedure. Op een asielzoeker rust immers een medewerkingsplicht volgens dewelke hij steeds de waarheid moet vertellen (zie UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 205). Uit uw verklaringen afgelegd op 8 januari jl. op het Commissariaat-generaal blijkt overduidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht. Bovendien kwamen deze verklaringen er pas nadat u door het Commissariaat-generaal was opgeroepen voor een nieuw gehoor waarbij u er in de oproepingsbrief werd op gewezen dat uit een nieuw element in uw dossier blijkt dat u de vluchtelingenstatus werd toegekend op grond van feiten die u verkeerd zou hebben weergegeven of achtergehouden, op grond van valse verklaringen of van valse of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van deze status. Daarenboven blijkt uit uw administratief dossier dat uw beide kinderen onder de vadersnaam (J.) (cf. vliegtuigtickets, geboorteaktes, paspoorten en medische documenten) op 1 november 2014 in het bezit van een geldig visum naar België afreisden. Aangezien u toegaf dat het hier om een valse identiteit gaat, kan enkel besloten worden dat u volhardt in de fraude.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan overigens ook niet zomaar worden aangenomen dat de nieuwe feiten die u aanhaalt in uw gehoor op het 8 januari 2015 op het Commissariaat-generaal geloofwaardig zouden zijn. Het feit dat u bovendien pas nu de 'waarheid' openbaarde, vormt tevens een negatieve indicatie voor de ernst en geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees bij terugkeer naar Sri Lanka. Bijkomend dient te worden opgemerkt dat ook de verklaringen die u in het kader van uw gehoor op het 8 januari 2015 op het Commissariaat-generaal aflegde over de ware motieven voor uw vertrek ook niet overtuigen. Zo beweerde u in het verleden voor iemand als chauffeur te hebben gewerkt die banden had met de LTTE. Nadat deze persoon en nog twee andere chauffeurs die voor hem werkten werden ontvoerd en verdwenen en u ook nog eens werd uitgenodigd voor een verhoor op het hoofdkantoor van CID (Criminal Investigation Department), vreesde u zelf voor uw leven. Na eerst een periode ondergedoken geleefd te hebben, verliet u uw land. Uw verklaringen in dit verband afgelegd bleken ontoereikend. U slaagde er ondermeer niet in om hierover een concreet en gedetailleerd verhaal te brengen. Zo bleef u vaag met betrekking tot de activiteiten van uw vroegere baas voor de LTTE (CGVS, p. 5 en 6). Eerst verklaarde u dat hij volledig voor de LTTE werkte, om vervolgens aan te geven

te vermoeden dat hij contacten met de Tijgers moet gehad hebben. Op dat vraag waaruit u dit afleidde, gaf u een weinig verhelderend antwoord (CGVS, p. 6). Nochtans vormde dit volgens u de reden de reden om hem te ontvoeren. Wat zijn ontvoering zelf betreft, slaagde u er niet aan te geven wanneer hij juist werd ontvoerd. U geraakte niet verder dan dat dit vermoedelijk in 2008 of 2009 gebeurde. Ook op de vraag waar juist hij werd ontvoerd, gaf u geen duidelijk antwoord. U gaf slecht aan te vermoeden dat hij vanuit zijn woning in Colombo werd ontvoerd. Indien uw vertrek uit Sri Lanka daadwerkelijk mede ingegeven is door zijn ontvoering mag meer kennis terzake van u verwacht worden. Ook op de vraag of hij nadien werd vrijgelaten, gaf u overigens een ontwijkend antwoord (CGVS, p. 6). U gaf te kennen enkel vernomen te hebben dat hij ontvoerd werd en geen informatie te hebben over het feit of hij nadien werd vrijgelaten. Ook over de ontvoering van die twee andere chauffeurs in 2009 bleef u zeer vaag. Zo slaagde u er vooreerst niet in van beide mannen de volledige naam te geven. U kende slechts hun voornaam (CGVS, p. 6). Dat u ook hier slechts bij benadering weet wanneer ze werden ontvoerd en geen enkele idee hebt waar één van hen beiden zou zijn ontvoerd, schaadt tevens de geloofwaardigheid van uw verklaringen (CGVS, p. 7). Hetzelfde geldt voor het feit dat u nergens rechtshulp zocht voor uw problemen, bijvoorbeeld om te weten te komen waarom de politie (CID) in u geïnteresseerd was, en evenmin uw problemen te sprake bracht bij organisaties zoals de Human Right Commission (HRC) (CGVS, p. 7 en 8). Bevreemdend is ook dat u geen weet hebt van een arrestatiebevel en/of bevel tot vasthouding dat tegen u werd uitgevaardigd nadat u had nagelaten zich aan te bieden voor verhoor bij CID. Dat u bovendien tot twee keer toe in 2011 en 2012 Sri Lanka kon verlaten met uw eigen paspoort, terwijl u beweerde geïnteresseerd te worden door uw autoriteiten, schaadt tevens aanzienlijk de geloofwaardigheid van uw verklaringen en van uw beweerde vrees. Dat dit volgens u komt omdat de smokkelaar die u begeleidde mensen heeft op de luchthaven waardoor u zonder problemen uw land kon in- en uitreizen, overtuigt niet (CGVS, p. 8). Tot slot bent u er niet in geslaagd om enig document voor te leggen als begin van bewijs van deze nieuwe elementen. Het blijft hier dus bij blote beweringen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw nieuwe asielrelaas en uw beweerde LTTE-profiel in dit verband. Hierdoor kan evenmin enig geloof gehecht worden aan de door aangehaalde problemen van uw echtgenote in de periode 2013-2014 in Sri Lanka. U brengt deze immers in verband met uw persoon en het feit dat de autoriteiten naar u op zoek zouden zijn. **Bijgevolg heeft u ook niet aannemelijk gemaakt dat u in een negatief licht zou staan bij de Sri Lankaanse autoriteiten of door deze autoriteiten zou geïnteresseerd worden bij een eventuele terugkeer.**

Volledigheidshalve dient nog te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het LTTE. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. De situatie is sindsdien gevoelig veranderd. Het LTTE is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er werd werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten. Het UNHCR in zijn Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of sylum-Seekers From Sri Lanka d.d. 21 december 2012 wijst er weliswaar op dat algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Sri Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Sri Lanka van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Er bestaat voor burgers immers niet langer een risico op veralgemeend, willekeurig geweld. Personen die verdacht worden van banden met het LTTE kunnen volgens de huidige richtlijnen van UNHCR als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk verdacht wordt banden te hebben met LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u echter op geen enkele manier het Commissariaat-generaal weten te overtuigen van uw voorgehouden LTTE profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka.

Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan. Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat de

twaalf risicofactoren waarnaar het Europees Hof voor de Rechten van Mens verwijst voor de beoordeling van asielaanvragen van Tamils uit Sri Lanka en andere risicofactoren gedetecteerd door het Commissariaat-generaal (ondermeer in Subject Related Briefing "Sri Lanka. Risico bij Terugkeer"), voor zover relevant bij de beoordeling van uw asielaanvraag, mee in overweging werden genomen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing beroept, is in bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

De rest van de door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen in positieve zin om te buigen. Uw verblijf en asielaanvraag in Zwitserland en uw huidige ware identiteit, zoals aangegeven tijdens het gehoor op 8 januari 2015, wordt immers niet door het CGVS betwist.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw vluchtelingenstatus dient ingetrokken te worden."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker wijst erop dat hij in Zwitserland asiel heeft gevraagd om aldaar bescherming te krijgen, zodat men volgens hem bezwaarlijk kan voorhouden dat hij in de fraude heeft volhardt. Hij acht het bevreemdend dat verweerder zich louter fixeert op de eerdere fraude en niet verzoekers beweegredenen onderzoekt door bijvoorbeeld zijn asielrelaas in Zwitserland, waar hij twee interviews kreeg van drie en vier uur, te vergelijken met zijn relaas tijdens het gehoor op het CGVS op 8 januari 2015. Hieruit kan volgens hem nochtans de ware toedracht van zijn relaas worden afgeleid.

Verzoeker meent dat vanuit zijn perspectief kan worden aangenomen dat hij verstrikt zat in de leugen en de chantage door de smokkelaar.

Vervolgens stelt verzoeker dat hij van 2002 tot 2007 werkte voor (J.) die later ontvoerd werd wegens banden met de LTTE. Daarna werkte hij twee jaar als chauffeur voor huidig parlamentslid (M.S.S.), die een getuigenverklaring opstelde waarin hij verzoekers problematiek uiteenzette. Dit document kan volgens verzoeker geenszins van valsheid beticht worden. Gelet op dit document meent verzoeker dat niet ontkend kan worden dat hij omwille van zijn vermeende band met de LTTE verdacht werd door de CID en blijkt eruit dat twee andere chauffeurs om dezelfde redenen problemen hebben gekregen en ontvoerd werden. De minste band met de LTTE is voldoende om beschouwd te worden als risicoprofiel conform de huidige richtlijnen van UNHCR. Verzoeker stelt nog als volgt: *"Zelfs indien er in het relaas van verzoeker toch enkele onduidelijkheden of vaagheden kunnen worden gevonden (zogenaamde 'grijze zones') (quod certe non), dan nog dient het voordeel van de twijfel aan verzoeker te worden toegekend omwille van de voorgelegde documenten."*

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Omwille van zijn vermeende banden met de LTTE meent verzoeker dat hij volgens de huidige richtlijnen van UNHCR tot een risicoprofiel behoort. Hij legde dienaangaande een duidelijk document voor van een Sri Lankaans parlamentslid waaruit het gevaar voor verzoeker ingeval van terugkeer blijkt.

Verder verwijst verzoeker naar een rapport van *Human Rights Watch* van 31 januari 2013, waarin wordt gesteld dat Tamils die terugkeren naar Sri Lanka, alsook gedeporteerde asielzoekers, werden vastgehouden en beschuldigd van banden met de LTTE of te hebben deelgenomen aan anti-regeringsactiviteiten in het buitenland. Een deel van hen werd zelfs gefolterd.

Uit voorgaande informatie kan volgens verzoeker zijn reële vrees worden afgeleid ingeval van een terugkeer naar Sri Lanka. Hij stelt dat er tot op vandaag nog steeds een reëel risico is op ernstige schade van de autoriteiten wanneer er banden met de LTTE worden vermoed. Ondanks de eerdere valse verklaringen, loopt verzoeker op dit moment nog steeds een risico op vervolging, dan wel een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.1.3. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een verklaring van een Sri Lankaans parlamentslid van 11 januari 2015 (stuk 4).

2.2. De bestreden beslissing trekt de vluchtelingenstatus van verzoeker in omdat (i) hij trachtte de Belgische asielinstanties te misleiden door het gebruik van een valse identiteit, het ophangen van een vals asielrelaas en het hanteren van valse documenten, (ii) zijn verklaringen aangaande zijn nieuw asielrelaas vaag en niet overtuigend zijn en hij geen document kan voorleggen ter staving ervan, (iii) uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de algemene situatie in Sri Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie en er evenmin sprake is van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, alsook dat verzoeker niet behoort tot een risicoprofiel, aangezien hij niet kon overtuigen van zijn voorgehouden LTTE-profiel of van zijn bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka, en (iv) de neergelegde documenten niet van aard zijn de voorgaande vaststellingen te wijzigen.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een verklaring van een Sri Lankaans parlementslid (stuk 4) en meent dat dit stuk zijn relaas weldegelijk geloofwaardig maakt. Hierbij dient vooreerst opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Bovendien heeft de verklaring een duidelijk gesolliciteerd karakter en is het niet in overeenstemming met verzoekers verklaringen tijdens zijn gehoor op het CGVS op 8 januari 2015. Zo stelt de verklaring dat verzoeker van 2002 tot 2007 als chauffeur voor (J.) alias (T.) werkte en daarna twee jaar voor het parlementslid. Tijdens zijn gehoor maakte verzoeker nergens melding van het feit dat hij tevens voor een belangrijk persoon als een parlementslid heeft gewerkt. Hij stelde dat zijn baas (J.) in 2008 ontvoerd werd en hij daarna geen echte baas meer had (gehoorverslag CGVS 8 januari 2015, p. 5). Verder wordt er in de verklaring gesteld dat verzoeker door *"the Sri Lankan military Intelligence"* verdacht werd van banden met de LTTE, terwijl verzoeker verklaarde dat hij door de CID en dus niet door een militair orgaan hiervan verdacht werd. Aan deze verklaring kan dan ook niet de minste bewijswaarde worden toegekend.

Waar verzoeker verwijst naar het asielrelaas dat hij tijdens twee interviews in Zwitserland uiteenzette, dient opgemerkt dat verzoeker nalaat een concreet element uit deze interview aan te brengen dat volgens hem de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. Daarnaast kreeg hij de kans zijn asielmotieven uiteen te zetten tijdens het gehoor op het CGVS op 8 januari 2015, is verzoeker zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt en is het niet aan de *protection officer* om het gehoor te "sturen".

Verzoekers verwijzingen naar richtlijnen van UNHCR zijn niet dienstig, aangezien hij, gelet op het voorgaande, zijn voorgehouden LTTE-profiel niet aannemelijk weet te maken. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker een risicoprofiel heeft zoals dit wordt uiteengezet in de richtlijnen van UNHCR. Wat betreft het rapport van *Human Rights Watch* voert verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht het volgende aan: *"Waar verzoeker aangaande het risico op terugkeer in zijn verzoekschrift in het bijzonder verwijst naar een rapport van Human Rights Watch waaruit blijkt dat Tamils, alsook gedeporteerde asielzoekers werden vastgehouden en beschuldigd van banden met de LTTE en waarbij een deel van hen werd gefolterd door de CID, merkt verweerder op dat Human Rights Watch geen zicht biedt op essentiële elementen die noodzakelijk of nuttig zijn bij de beoordeling van de nood aan asiel, onder meer inzake de identiteit van de slachtoffers, de reden en/of wettelijk kader van de foltering, de omstandigheden van de foltering, de wijze van vrijlating, de reisweg terug naar het Verenigd Koninkrijk en eventuele documenten van de betrokkenen. Uit de door de Commissaris-generaal aangebrachte informatie (Subject Related Briefing "Sri Lanka. Risico bij Terugkeer) blijkt bovendien dat CEDOCA Human Rights Watch heeft gevraagd om deze elementen (eventueel off the record) door te geven, maar deze organisatie heeft dergelijke informatie over haar "cases" tot op heden niet gedeeld. Bijgevolg is het niet mogelijk om uit het betreffende mensenrechtenrapport van Human Rights Watch te concluderen dat louter een asielaanvraag of een verblijf in het Westen, de negatieve belangstelling van de autoriteiten kan wekken of leiden tot een arrestatie bij de terugkeer."*

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Verzoeker slaagt er niet in de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de status van vluchteling wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS